

Posudek vedoucí bakalářské práce

Autorka práce: Pavla Stiborová
Název: PŘÍSPĚVEK K VÝCHOVĚ A VZDĚLÁVÁNÍ VE STAROVĚKU.
PLATÓN A JEHO POJETÍ VÝCHOVY
Akademický rok: 2009/2010
Vedoucí bakalářské práce: PhDr. Zuzana Svobodová, Ph.D.
Oponent: Doc. Michal Kaplánek, Th.D.

Autorka předkládá bakalářskou práci o rozsahu 57 číslovaných stran.¹
Práce má dobrou grafickou úroveň. Odkazy na prameny jsou uváděny smysluplně (ke správnosti jejich formy viz dále). Formulačně jazyk práce splňuje požadavek srozumitelnosti.

Předkládaná bakalářská práce obsahuje tři stěžejní kapitoly, jimž předchází Úvod a za nimiž následuje Závěr. V Úvodu autorka sděluje své pohnutky k vymezení tématu, přičemž cílem práce je *nastínit významné aspekty Platónova života a filosofie, především pak teorie výchovy* (s. 7). V kapitole nazvané Osobnost Platóna se autorka věnuje krátce biografii a poté dílu filosofa. Dále zkoumá Sókratův vliv. V kapitole Platónova filosofie ve výchově autorka mimo jiné vymezuje pojem *areté* (zdatnost, mravní ctnost, dobrost), jeho základ (*fysis a paideia*) a možnosti předání. Samostatný oddíl je věnován pojetí dítěte v Platónově pedagogické teorii, kde si autorka všimá také úlohy působení rytmu a harmonie prostřednictvím hudební výchovy: „Tento vliv hudby činí duši ladnou a člověk s ladnou duší je člověk dobře vychovaný.“ (s. 24) Čtvrtá kapitola je věnována recepci Platónova myšlení, zmíněny jsou jak zastánci a následovníci (přímí žáci a novoplatonikové včetně Augustina, Florentské Akademie i J. J. Rousseaua), tak kritici (Aristotelés, krátce i Voltaire). Vlivu Platónova myšlení na J. A. Komenského je věnován samostatný oddíl. Závěr poskytuje shrnutí práce včetně základní charakteristiky Platónovy teorie výchovy. Autorka zde hodnotí celkový vliv Platóna v dějinách výchovy.

Drobné nedostatky:

S. 8: dvě tečky: „Kr..“; s. 9: „Těmito filozofy nebyl nikdo jiný...“; s. 20: „...zmínit, že tohle by dítě prostřednictvím výchovy mělo být schopno ještě dříve, než...“; s. 29: „...poměrně nejistou dobou...“; s. 41: nadbytečná mezera – „... (Právě...“; s. 47: „...of eucation“.

Na více místech chybí v poznámce pod čarou odkaz na konkrétní stranu v publikaci (pozn. č. 1, 5, 6, 8 a další).

Někde by bylo vhodné doplnit odkaz na příslušný pramen sdělení (s. 41 odkaz na K. R. Poppera).

K diskuzi:

Při obhajobě doporučuji autorce zaměřit se na pojetí vzdělané a nevzdělané duše v sedmé knize Ústavy (514–520).

Práci jsem přečetla se zaujetím. Autorka užila stručný a jasný styl vyjadřování, což může napomoci tomu, aby se její práce stala pomůckou pro studium Platónovy teorie výchovy například studentům Teologické fakulty Jihočeské univerzity.

¹ Počítáno do „Závěru“ včetně čítá práce 41 stran.

Předložená bakalářská práce splňuje nároky kladené na daný typ vědeckého pojednání.
Bakalářskou práci doporučuji k obhajobě.
Navrhované hodnocení: výborně (1)
V Praze dne 10. května 2010

Zuzana Svobodová

PhDr. Zuzana Svobodová, Ph.D.

Akad. rok: 2009/2010

Vedoucí bakalářské práce: PhDr. Zuzana Svobodová, Ph.D.

Opovr: Doc. Miroslav Kapánek, Th.D.

Autorka předkládá bakalářskou práci o rozsahu 57 číslovanych stran.

Práce má dobře grafickou úroveň. Odkazy na prameny jsou uváděny smysluplně (ke zdrojovým stránkám formou viz dále). Formulace jazyk práce splňuje požadavek srozumitelnosti.

Předkládaná bakalářská práce obsahuje tři střední kapitoly, jímž předchází Úvod a za níž následuje Závěr. V Úvodu autorka vkládá své pohledy k vymezení tématu, přičemž cílem práce je nastínit významné aspekty Platónovy filozofie a filosofie, především pak teorie výchovy (s. 7). V kapitole nazvané Úvodem Platóna se autorka věnuje krátké biografii a poté dílu filozofa. Dále zkoumá Sokratův vliv v kapitole Platónova filozofie ve výchově autorka má jiné výchovné pojmy (viz např. rozum, rozum, cizost, dobrota), jako základ (jazyk a poezie) a učební plán. V závěrečné části je věnován pojetí dítěte v Platónově pedagogické teorii, kde si autorka věnuje také úlohy působení rytmu a harmonie prostřednictvím hudební výchovy. Teorie výchovy (viz dále) člověk s lidskou duší je člověk dobře vychovaný. V 41. kapitole je věnována recepci Platónova myšlení, zmíněny jsou jak zastánci a odpůřníci (např. Jáci a novoplatónkové učitelé Augustinus, Florentská Akademie i J. J. Rousseau) tak kritici (Aristoteles, Kratochvíl i Voltaire). Vlivu Platónova myšlení na J. A. Komenského je věnován samostatný odřezek. Závěr poskytuje shrnutí práce včetně základní charakteristiky Platónovy teorie výchovy. Autorka zde hodnotí celkově vliv Platóna v dějinách výchovy.

Druhá poznámka:

S. R. Jazyk: „K.“, s. 9: „Tímto filozofem byl nikdo jiný...“, s. 20: „... zmínit, že i když by dítě prostřednictvím výchovy mělo být schopno ještě dříve, než...“, s. 29: „... poměrně nejnoužnějším...“, s. 41: nadbytečná mezera – „i Platón...“, s. 47: „... of cocation“.

Na více místech došlo v poznámce pod čarou odkaz na konkrétní stranu v publikaci (pozn. č. 1, 5, 6, 8 a dále).

Věde by bylo vhodné doplnit odkaz na příslušný pramen sdělení (s. 41 odkaz na K. R. Popper).

K závěru:

Při obhajobě doporučuji autorce zaměřit se na pojetí vzdělané a nevzdělané duše v souladu s knižkou Ústavy (514–520).

Práci jsem přečetla se zájmem. Autorka užila stručný a jasný styl vyjadřování, což může napomoci tomu, aby se její práce stala pomůckou pro studium Platónovy teorie výchovy mnohaletým studentům Teologické fakulty Jihočeské univerzity.

Počet stran: „Závěr“ včetně čísla práce 4) stran.